

I Overensstemmelse med Vedtagelse paa tidligere Konferencer havde Styrelsesraadet Ekspertudvalg foretaget en Gennemgang af de afgivne Rapporter og dette Udvalgs Indstilling blev lagt til Grund for Forhandlingerne i det af Konferencen nedsatte Udvalg til Behandling af Artikel 408-Rapporterne.

Af Udvalgets Betænkning fremgaar, at Undersøgelsen har omfattet ca. 400 Rapporter angaaende Anvendelsen af ca. 30 ratificerede Konventioner.

Udvalget konstaterer med Tilfredshed, at det meget omfattende og besværlige Arbejde ved Gennemgang af Rapporterne ikke har været forgæves, idet de af tilsvarende Udvalg paa tidligere Konferencer paapegede Mangler ved Konventioners Anvendelse i mange Tilfælde var blevet afhjulpne ved, at vedkommende Stats Opmærksomhed var henledt paa Forholdet.

Betænkningen omhandler i Hovedpunkterne følgende Forhold:

1. Manglende, ufuldstændige eller for sent indsendte Rapporter.

Udvalget konstaterer, at der skulde have være afgivet ialt 447 Rapporter, medens der kun var afgivet 423, saaledes at Regeringerne i 24 Tilfælde havde undladt at opfylde deres Forpligtelser. Af de afgivne Rapporter var mere end Halvdelen afgivne efter Fristens Udløb.

I en Del Tilfælde havde Rapporterne ikke været tilstrækkelig udtømmende, og Udvalget fremhævede i denne Anledning Betydningen af, at Medlemsstaterne nøje overholder deres Forpligtelser i saa Henseende, idet fyldestgørende Oplysninger om Konventioners Anvendelse i de enkelte Lande ikke blot letter Konferencens Arbejde, men ogsaa har den væsentlige Betydning, at Landene derigennem kan faa Kendskab til Forholdene i andre Lande.

2. Uoverensstemmelser imellem ratificerede Konventioner og den nationale Lovgivning.

Saadanne Uoverensstemmelser var konstateret i en Del Tilfælde af større eller mindre Betydning og Regeringerne havde givet forskellige Forklaringer herpaa, hvoraf de fleste gik ud paa, at politiske og økonomiske Forhold, ikke mindst paa Grund af den nuværende Krise, havde umuliggjort Gennemførelse af de ved den ratificerede Konvention nødvendiggjorte Ændringer i den nationale Lovgivning. Udvalget anfører dertil, at hvor rimelige disse Grunde end kan være, er de dog ikke juridisk fyldestgørende, og fremhæver i denne Forbindelse Nødvendigheden af, at et Land, der overvejer at ratificere en Konvention, nøje gennemtænker Konsekvenserne deraf. Udvalget fremhæver, at det vel er af stor Betydning, at der træffes internationale Aftaler, men at det er af mindst lige saa stor Betydning, at de Lande, der er indgaaet paa saadanne internationale Aftaler, ogsaa nøje overholder de derved paadragne Forpligtelser.

3. Fortolkning af Konventionernes Bestemmelser.

Udvalget anfører, at selv om Fradstraktatens Artikel 423 udtrykkelig giver Anvisning paa, at alle Spørgsmaal angaaende Forstaaelsen af Bestemmelser i Konventioner skal forelægges den permanente internationale Domstol, vil der dog i Praksis forekomme Vanskeligheder, som ikke lader sig løse paa denne Maade. Det fremhæves, at det ikke kan undgaas, at de enkelte Lande fortolker Bestemmelserne forskelligt; Udvalget har ingen Kompetence i saa Henseende, men maa nøjes med at konstatere Uoverensstemmelsen. Udvalget henstiller derfor til Styrelsesraadet, at dette søger at faa Spørgsmaal, der refererer sig til Konventionernes Anvendelse i Praksis, yderligere uddybet i de aarlige Rapporter, som Regeringerne skal afgive i Henhold til Artikel 408.